

Forslagene, men der ligger ogsaa den Svaghed i den Maade, hvorpaa Regeringsforslagene ere forelagte, at disse ikke fremtræde som et bestemt Udtryk for, hvad et bestemt Parti — in casu Venstre-reformpartiet — ønsker i Skattesagen, og netop derved er det blevet muligt, at der fra Venstre-reformpartiet ogsaa under Forhandlingerne her er blevet fremsat nogen Kritik af de foreliggende Forslag. For det er jo muligt, at Regeringen ved at forelægge sine Forslag, affattede paa denne Maade, har valgt den rette Vej, særlig naar man tager Hensyn til Gennemførligheden af dem. Men der kunde dog ogsaa tænkes en anden Vej, der ganske særlig for en stærk Regering kunde indeholde en Fristelse, og jeg tillader mig at mene, at den Regering, vi nu have, er en stærk Regering. Det er den stærkeste Regering, der i mange Aar har siddet i Danmark. Det er en Regering, hvis Styrke ganske særlig bestaar deri, at den befinder sig i Overensstemmelse med Befolkningens Flertal og derigennem med Flertallet i dette Ting. Det er en Regering, som ganske særlig har sin Styrke i dette Forhold og tillige deri, at denne Regering vil hævde og støtte den Grundlov, som er over Regeringen og over os alle. Jeg mener, at tidligere saakaldte stærke Regeringer have savnet den Styrke, som særlig er denne Regerings Styrke. Denne Regering er saavel sagligt som politisk et udmærket godt Udtryk for de Ønsker og Krav, der røre sig i det danske Folk. Der kunde derfor for denne Regering have været en Fristelse til at gaa den Vej at sige: Nu forelægge vi vore Forslag affattede i nøjeste Overensstemmelse med de Ønsker, som vi vide, der findes i Folketinget. Nu forelægge vi vore Forslag paa en saadan Maade, at det ikke kan være muligt for nogen at drive en Kile af nogen Betydning ind mellem Folketingets Flertal og os, og naar disse Forslag, som Regeringen har forelagt, ere blevne gennemførte i Folketinget, ville vi ogsaa vide at benytte de Midler, som staa til vor Raadighed for at faa Landstinget til at bøje sig for disse vore Forslag. Jeg tror ganske vist, at dersom Regeringen havde gaaet den Vej, vilde den have kunnet paaregne Støtte fra hele den store Befolkning i Danmark. Jeg tror, den kunde have paaregnet tilstrækkelig Støtte, saaledes at dens Forslag vare blevne gennemførte. Regeringen har imidlertid ikke ønsket at gaa den Vej; den har valgt en anden Vej, nemlig den, der ogsaa er en særdeles god Vej, at være Mægler

mellem de to Ting, og vi maa naturligvis nu, naar vi forhandle om de foreliggende Skattelovforslag, ganske særlig gaa ud fra, at vi maa bøje os for de foreliggende Omstændigheder i saa Henseende.

Naar jeg nu skal udtale mig lidt om Skattelovens Indhold, skal jeg først tillade mig at opholde mig ved den finansielle Side af dem. Forholdet er jo det, at de nuværende Lovforslag ville paakræve en Merudgift af Statskassen paa 1,700,000 Kr. Vi vide, at vi i en forhaabentlig ikke alt for fjern Fremtid ville faa gennemført en Retsreform, der rimeligvis vil kræve 2½ Mill. Kr. Vi have liggende et Lønningslovforslag, der i alt Fald vil gøre Krav paa over ½ Mill. Kr. Det ny Statslaan, der er blevet gennemført, vil kræve mindst 1 Mill. Kr. i Merudgift til Renter. Dette vil alt i alt komme til at andrage en Merudgift for Statskassen paa ca. 6 Mill. Kr. Det staaer mig ikke klart, hvor man skal tage disse Penge fra. Jeg forstaaer det ikke. Jeg har ganske vist hørt under Forhandlingerne, der ere førte i denne Sal, og ganske særlig om Finanslovsforslaget, at man skulde være sparsommelig, men jeg kan ikke indse, at man paa de almindelige Budgetter paa Finanslovsforslaget vil være i Stand til at frembringe en saa stor Nedgang, blot tilnærmelsesvis saa stor, at den vil kunne give noget klækkeligt til at dække den Opgang med, der vil blive i de aarlige Udgifter, naar disse forskellige Love blive gennemførte. Det er jo muligt, at der for Regeringen foresvæver en Tanke om, at naar vi nu faa den længe ventede Forsvarskommission nedsat, vil man kunne gennemføre en Nedgang paa de militære Budgetter, der vil blive ganske klækkelig, men der er ingen Grund til at antage, at den vil blive stor nok til at veje op imod denne store Udgiftsforøgelse, og paa de andre Budgetter vil det, som sagt, være vanskeligt at knibe. Sparsommelighed er god, naar den anvendes paa en passende Maade, men jeg tror ganske vist, at man maa sige, at utidig Økonomi paa de Omraader, der vedrøre Udviklingen af Landets økonomiske og aandelige Velfærd og Trivsel, skal man holde sig borte fra saa vidt som muligt. Derfor kunde jeg have ønsket, at Regeringen havde været i Stand til at forelægge en Skattelov, hvis Balance havde været bedre end den, vi have set i de foreliggende Forslag. Man har jo en Gang hørt den ærede Finansminister udtale sig i Retning af en i sig selv hvilende Toldlov. Kunde man ikke tænke sig, at man havde søgt gennemført en i sig selv